

In kar se jih v duši iskri,
glej, vsem kraljica si ti —
Deklica, angelj cvetoč —
Lahko noč!

Da sem pod nebom oblak,
razplakal bi se junak,
zrosil ob oknu plačoč —
Lahko noč!

Pevce tvoj južnih kancon
ah, gleda zaman na balkon —
V srcu žge ogenj žgoč —
Lahko noč!

PRED MADONO. UTVA. TRST.

Pred Madonino podobo
tvoja ljuba nekedanja
lučico svetlo prižiga,
misli in o tebi sanja.

Da Madona bi nezvesto
srce ti spreobrnila,
da bi ji ljubezen tvojo
zapuščeni povrnila.

In Madona jo posluša,
se smehlja ji, jo umeje
in stotero mladih upov
v srce ji ljubeče seje.

BORIS GODUNOV. A. S. PUŠKIN. PREVEL EDVIČ.

IV.

Misail in Barlaam, meniha-postopača, Grigorij Otrjopjev, oblečen posvetno, krčmarica.

Krčmarica. S čim naj vama postrežem, častita starca?

Barlaam. S tem, kar nam je poslal Bog, mati: imate vina?

Krčmarica. Kako ne, očeta sveta, takoj prinesem. (Odide.)

Misail (Grigoriju). Kaj se pa tako držiš, tovariš? Vidiš litavsko mejo, do katere si tako želel priti.

Grigorij. Dokler ne bodem v Litvi, ne bom miren.

Barlaam. Kaj se ti je pa Litva tako priljubila? Glej, midva, oče Misail in jaz grešnik, odkar sva ubežala iz samostana, ne misliva na nič: Litva, Rusija, Peter ali Pavel, vse jedno... če bi le bilo vino... no saj že gre.

Misail. Dobro si govoril, oče Barlaam.

Krčmarica (pride). Tukaj imate, častita očeta. Pijta na zdravje!

Misail. Hvala, mati. Bog te blagoslovi. (Pijejo. Barlaam začne peti pesem: »Kako živeli smo v Kazanu mestu«. Grigoriju): Zakaj pa vendar ne pomagaš peti in ne pomagaš piti?

Grigorij. Nočem.

Misail. Prostemu volja...

Barlaam. ... a pijanemu raj, oče Misail! Izpijmo kozarček na zdravje krčmarice! (Poje: »Mladič dobri nehoté...«) Vidiš, oče Misail, kadar pijem, ne ljubim treznih. Pijanost in ponos si nista brata. Če hočeš živeti tako, kakor mi, ki prosimo milostinjo, dobro, če ne — pa pojdi k vragu: Veseljak ni prijatelj duhovniku.

Grigorij. Pij, toda govori pametno, oče Barlaam! Če ne, boš videl, da znam o pravem času tudi jaz govoriti, kakor gre.

Barlaam. Kako naj govorim pametno?

Misail. Pusti ga no, oče Barlaam.

Barlaam. Kak pustež pa je to! Sam se pridruži za tovariša, ne veš, kdo je, ne veš, odkod je, potem se pa še zbreza. (Pije in poje: »Mlad menih gre v samostan.«)

Grigorij (krčmarici). Kam pa pelje ta cesta?

Krčmarica. V Litvo, moj dobrotnik, k Lujovim goram.

Grigorij. Je-li daleč do Lujovih gor?

Krčmarica. Ni zelo daleč, do večera bi se moglo priti tja, če bi ne bilo carskih pregrad in stražnikov.

Grigorij. Kake pregrade, kaj pomeni to?

Krčmarica. I nekdo je ubežal iz Moskve, in zapovedano je, ustaviti vsakega in ga preiskati.

Grigorij (za-se). Na, tu imaš vraga.